

הערל פרק שמיני יבמות

מסורת הש"ס

(א) גירסת הפרק משקולתו
ועי' בתוס' פ"ג נט. חלא
המשקולת (ב) גירסת
תוס' דנ' (ג) גירסת
דשם משקולת (ד) פ"ג
משקולת כמפורט לעיל ד"ה
והקדמה (ה) תוס' פ"ג
פ"ג (ו) תוס' פ"ג
במסות חב"א (ז) תוס' פ"ג
(ח) תוס' דשם משקולת
(ט) דשם משקולת (י) תוס'
והקדמה (יא) גירסת
הפרק (יב) גירסת
(יג) ויעי' דשם שם קהל
(יד) ויעי' דשם קהל
דשם חב"א (טו) דשם
דשם

תורה אור השלם

1. שְׁמֹר פְּתָאִים יְיָ דְלוּתִי וְלֵי דִירְשִׁיעִי.
2. וְיִהְיֶה בְּחַצֵּי הַלֵּילָה וְיִהְיֶה הַזֶּה כֵּל בְּחַצֵּי בָרָץ מְצִירִים מְבֹכֵר מְרַעֵה הָאֵשׁ וְעַד כְּסֹא עַד כְּבוֹד הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר בְּבֵית הַקֹּדֶשׁ וְכֵל כְּבוֹד בְּהִמָּה.
3. שְׁמוֹת בֵּי כֵס הַמּוֹל יִמּוֹל לְיִשְׂרָאֵל וְיִתְּנָה לָהֶם כִּסֵּף וְהִתְּנָה לְבָרִיחִי בְּכִשְׁוֹרֵי הָעֵלֶם; בְּרֹאשֵׁית יוֹג וְעֵרֶל וְזֶכֶר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל אֶת בֶּשֶׂר עֲרֵלֹתָ וְנִכְרְתָהּ הַגֶּפֶס הַהוּא מַעֲמִיחָה אֶת בְּרִיּוּתִי וְשִׁיר בְּרֹאשֵׁית יוֹג.

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה יומא דשמיא
יום שמיח: (ג) ד"ה קתני
מיהת וט"ו לישנא אחרונה
נרטי תביא דמסייעא ליה
לרצ הונא טומטום:

מוסף רש"י

לא נשבה להם רוח
ספניות וכל הזה להם
יפה צוה לימולד ירושלים
בן דוד לקררי לה מאי
קארי להו מי משכין
מפסין ונכים מדרגים מן
פניהם על רוחו; מדרגות
דוד, טומטום שקדשו
דרשין. דרשין.
לחומה וזרעים נט
שמן וכל הזה להם
מבשר. תהקשו דרשין
דרשין. תהקשו דרשין
מקדשו אפס
מקדשוהו על טומטום
כגון כלתו ונחמתי. ששם
נקסו מוח וטעם. כשבריו
מכרות מבחין. אלא
שנהי טמן דסא דלוי
סא ונחמתי סא

ותחמה זורחת: לא נשבה
הא עליהם: איבעית אימא
היו ראויין לאור נוגה:
מי היכי דלא ניבדרו עוני

ואיבעית אימא משום
צפונות דתניא כל או
ישראל במדבר לא נע
מאי טעמא איבעית אי
ואי בעית אימא דלא
פפא הלכך יומא דעי
מהליגן ביה ולא ^במ
דדשו בה רבים ישומ

ואתו ארבעים שנה
בחרה לה' שנא' ז'יהי
למורא ולחור
ממילתא היא א"ר
המורא וחדבנא
מתיבני כערל
לדקארי לז'דקא
קמי קמי שסכנא
המול מלני בן
הרבה מלני
בנות שנאמר
את בריתי
ואומר וכי תימא
המעכבים את ר'
לרבות את המי
לה הש"ס קרא
אססא וקרא אסס
טומטום אין אוכל
משוך ג'עול נ' אנד
אוכלים אנדרוניס

אוכל בקדשים טומא
בתרומה ולא בקדש
ונולד כשהוא מהול ה
דרכ הונא תיובתא א
אוכל בתרומה נשוי
לטומטום מנא ליה א
טומטום קדש קדש
קדשיו קדשיו אימר
מי אמרין ספק אשה
אשה אמר אבי כ"כ
אמר מאי נשוי
דתימא מוליד מאכ
מאכיל קמ"ל ת"ש ט
בבתרומה ולא
בבתרומה ספק ערל
אלא ספק ערל לא
אכיל אינו אוכל
בתרומה ולא
בקדשים לימא
כשהוא מהול וקמן
שתי ערלות אינן
ניי

ש קדושי קדושין מספק ולא
א: לחומרא. דבעין גט מיני
לה ויליד ביתו (ויקרא כג) כה
הכי קאמר מה טעם טומט
תנאי היא אי הוי משוך דאור
וגבעוי שנתגירו ותרין ל

דלא נשיב להו רוח
ארבעים שנה שהיו
נה להם רוח צפונית
א משום דנופים הוו
בדור ענני כבוד א"ר
א ויימא דשותא לא
כרינן ביה והאידיגא
פתאים ה': ת"ר כל

וְיִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר לֹא
וְיִרְחַ צְפוֹנִית בְּחָצִי
הַלֵּילָה וְה' הִכָּה כָּל
קִמְ"ל ¹⁰ יָדַעַת צֶזֶן
יָדָב תּוֹרָה מִשְׁוֹךְ
הֵם גִּזְרוּ עָלָיו מִפְּנֵי
מִשְׁוֹךְ צָרָד שִׁימוֹל
מֵאֵי קָאֵרִי לֵה הָא
ר' יְהוּדָה אוֹמֵר לֹא
לֹא אִמְרוּ לוֹ וְהִלָּא
וְיִזְבִּיא וְהוֹלִידוּ בָּנִים
וְלֹא אִפִּי מֵאֵה פַעֲמִים
לְרֹבֹת אֶת הַמִּשְׁוֹךְ
אֵי הַזֶּמֶל יִמּוֹל לְרֹבֹת
יִלֵּה ת"ש אֶת בְּרִיתִי
דָּךְ הוּא סָבַר מִדְּקָא
דְּאוֹרִייתָא הִיא וְלֹא
כִּתְּא בַעֲלָמָא מִיִּתְּיָב
תְּרוּמָה נִשְׂו יַעֲבִידוּ
הָיוּ מִהוּל דְּרִי אֵלֹ
וְכֹכֵל בְּתֵרוּמָה וְאִין
סְאִינֵי אוֹכֵל לֹא
קִתְּנֵי מִיֵּהָת מִשְׁוֹךְ
אֵלֹ אוֹכֵלִין תִּיּוֹבָא
דְּמַר מוֹמִטוֹם אִינוּ
עֹבְדִי אוֹכֵלִים נִשְׂו
לִימָא דְקִדִּישׁ דְּתַנִּיא
נִשְׂו קְדוּשִׁין נִתְקַדֵּשׁ
אִמְרוּ לְחֻמְרָא לְקִילָא
וְאִין אִשֶּׁה מִקְדֶּשֶׁת
נִצְיָוִי נִכְרֹת מִבְּחוּץ
מֵאִמּוּ פִּשְׁטָא מְהוּ
שְׂאִין מוֹלִיד אִינוּ
מִטְּוֹם אִינוּ אוֹכֵל לֹא

בשלא לאבי ת
רבא טומטום דסיפא
אי ערל אכיל מה מ
וגי שספק ערל הוא
תנאי ^(ט) משוך ^(ט) (ונולד
עבר זמנו ושאר כל
לין אלא ביום רבי א

ה גט: נמקדש קדושו קדוש
ל: קולא מי אמר'. דניחוקיה
י להוליד קמשמע לן: מאי
אין אוכל מפני שהוא ספר
מאז: או דרבנן: (ו) (וולד כשהו
יפ ממנו דס ברית: שתי

בספרי אומר דבגמותן של
אלה פסק אחד במ' שנה
א' בשנה שניה ותימה וכי
שהיו מעבדים וחשיב גנות

הס דבר זה והא כיון דלא
היתה מעכבת כדאמר
(גמ.) המול לו אמר רחמנא
וגו' ואמר רבינו יצחק
חיים אצל לא עשו בתקן
(גמ.) לא נשבה להם רוח
צני' צפני עזמה אצל אין
א נשבה כלל דהא אמר
הגט (ניטין דף לא: ושם ד'
אבות בכל יום ויום אפויית

[illegible][illegible]

ערל ודאי וקתני
טומטום ערל השתא
י מה טעם טומטום
אוכל לא בתרומה
(מהול) וגר שנתגייר
לאיתויי מי שיש לו
שמעון אומר בזמנו
אין

נה לאיתסורי האי דקדשיה
יחביל בת ישראל בתרומה:
וני בסיפא ערל גמור: מה
אין אוכל לא בתרומה ולא
ך להטויף ממנו דם ברית):
עורות זו על גבי זו (ו):

י"ב א ב מ"י פ"ז מהל'
תרומות הלכה י'
ט"ז ק"תן רסב:
ב ג מ"י שס הלכה י"א:
בא ד מ"י שס הלכה יד:

בב ה' מ"א שס הלל
 יא:
 בב ז' ח מ"א מלכות
 מעשה קרין הלל ט:
 בב ט מ"א מלכות
 אריות הלל יא סג
 עשין מ' טו"ש אר"ע
 סיון מד ס"ף ה:
 בב י מ"א מלכות
 תרומות הלל יג
 טו"ד סיון שגל:
 בב כ מ"א מל'
 מילת הלל יא סג
 עשין מ' טו"ש י"ד ס'

[illegible]

אם נראה ד"ל דמיירי
במחשבות קטנות נקט בסיפא
מי במחשבות אע"ג
דמיטוס היינו ערל ודלא.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones